

NY MUSIK

i samarbete med
Caroli församling

Lars Hallnäs

– i stilla sol

strandspuren för flöjt solo (2007) – uruppförande

aus solosonaten – largo för viola solo (2008)

—paus—

wie lacht das herz för sopran solo (2009) – uruppförande

in stiller sonne för piano (2009) – uruppförande

unter tänzen för sopran, flöjt, viola, piano (2010) – uruppförande

Ann Elkjär Gustafsson – flöjt, Stéphanie Bozzini – viola,

Susanne Rydén – sopran, Mats Persson – piano

Söndagen den 14 november 2010, kl. 16.00

Caroli kyrka, Borås

Lars Hallnäs (f. 1950) skapar musik som å ena sidan kännetecknas av stor skönhet – sinnlig, ofta med ett längtansfullt, tillbakablickande drag. Å andra sidan är den kalkylerad, saklig, kärv. Ett genomgående drag tycks vara en strävan efter renhet. Det är en sparsmakad, ibland nästintill asketisk musik.

Hallnäs framstår som en uttalad problemlösare, som i kompositionsarbetet radar upp intrikata, formella problem. Härigenom försäkrar han sig om en saklig, distanse-rad attityd, som balanserar mot draget av lätt sentimentalt skillingtryck. Musiken lever i denna spänning mellan det abstrakta och det melodiska.

Om dagens verk lämnar han följande lakoniska kommentarer:

Strandspuren

En tidig morgon går vi längs stranden,
från Råå mot Ålabodarna.

Väl uppe på strandborgen,
med utsikt mot Ven
och en hård vind i ryggen,
ser vi spår i den tunna hinna av snö som föll i gård
– Strandspuren.

Aus Solosonaten – Largo

Något hittat.

Avlägset kan man ana fragment av en sonat,
förmodligen ett Largo.

Lachet mein Herz

Edith Stein doktorerade i filosofi för Edmund Husserl 1916,
konverterade till katolicismen 1922,
antogs som Teresa Benedicta av Korset i karmelitklostret i Köln 1934,
mördades av nazisterna i Auschwitz 1942,
helgonförklarades av Johannes Paulus II 1998,
utnämndes till skyddshelgon för Europa 1999.

Minnet av sången, ljusen, de tidiga morgnarna i klosterkyrkan
– så lachet mein Herz i alla fall.

Wenn aus dem Himmel...

(Friedrich Hölderlin)

*Wenn aus dem Himmel hellere Wonne sich
Herabgießt, eine Freude den Menschen kommt,
Daß sie sich wundern über manches
Sichtbares, Höheres, Angenehmes:*

*Wie tönet lieblich heilger Gesang dazu!
Wie lacht das Herz in Liedern die Wahrheit an,
Daß Freudigkeit an einem Bildnis -
Üb er dem Stege beginnen Schafe*

*Den Zug, der fast in dämmernde Wälder geht.
Die Wiesen aber, welche mit lautrem Grün
Bedeckt sind, sind wie jene Heide,
Welche gewöhnlicher Weise nah ist*

*Dem dunkeln Walde. Da, auf den Wiesen auch
Verweilen diese Schafe. Die Gipfel, die
Umher sind, nackte Höhen sind mit
Eichen bedecket und seltnen Tannen.*

*Da, wo des Stromes regsame Wellen sind,
Daß einer, der vorüber des Weges kommt,
Froh hinschaut, da erhebt der Berge
Sanfte Gestalt und der Weinberg hoch sich.*

*Zwar gehn die Treppen unter den Reben hoch
Herunter, wo der Obstbaum blühend darüber steht
Und Duft an wilden Hecken weilet,
Wo die verborgenen Veilchen sprossen;*

*Gewässer aber rieseln herab, und sanft
Ist hörbar dort ein Rauschen den ganzen Tag;
Die Orte aber in der Gegend
Ruhen und schweigen den Nachmittag durch.*

In stiller Sonne

Vet inte hur många gånger jag lyssnat på olika inspelningar av Bachs Goldbergvariationer.

Ser hur solen lyser upp en dis- och dammpelare i rummet,
och där vid foten av pelaren sitter Helmut Walcha
och spelar variation nr 30
– in stiller Sonne.

Wie wenn am Feiertage... (enbart första strofen)
(Friedrich Hölderlin)

*Wie wenn am Feiertage, das Feld zu sehn
Ein Landmann geht, des Morgens, wenn
Aus heißer Nacht die kühlenden Blitze fielen
Die ganze Zeit und fern noch tönet der Donner,
In sein Gestade wieder tritt der Strom,
Und frisch der Boden grünt
Und von des Himmels erfreuendem Regen
Der Weinstock trauft und glänzend
In stiller Sonne stehn die Bäume des Haines:*

Unter Tänzén

Tillsammans.

Variationer i det upprepade mönstret
lämnar utrymme
att komma närmare varandra
– under Tänzén.

Heimath
(Friedrich Hölderlin)

*Und die Bäum
An grasbewachsenen Wegen
Unwissend in der Wüste
Die Sonne sticht,
Und das Herz der Erde thuet
Sich auf, wo um
Den Hügel von Eichen
Aus brennendem Lande
Die Ströme und wo
Des Sonntags, unter Tänzén
Gastfreundlich die Schwellen sind,
An blüthenbekränzten Straßen, stillegehend.*